

Ärakuulamise eest vastutava ametniku lõpparuanne juhtumi COMP/C-3/37.792 – Microsoft kohta

(vastavalt komisjoni 23. mai 2001. aasta otsuse (2001/462/EÜ, ESTÜ, ärakuulamise eest vastutavate ametnike pädevuse kohta teatavates konkurentsimenetlustes) artiklitele 15 ja 16 – EÜT L 162, 19.6.2001, lk 21)

(2009/C 166/07)

Käesolevat juhtumit käsitleva otsuse eelnõu põhjal võib teha järgmised tähelepanekud.

24. märtsi 2004. aasta lõplikul otsusel põhinev artikli 24 lõike 1 kohane menetlus

Komisjon võttis 24. märtsil 2004 vastu otsuse nr 2007/53/EÜ [EÜ asutamislepingu] artikli 82 ja Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artikli 54 alusel Microsoft Corporationi vastu algatatud menetluse kohta (Juhtum COMP/C-3/37.792 – Microsoft) (ELT L 32, 6.2.2007, lk 23).

Selles otsuses (edaspidi „otsus“) leidis komisjon muu hulgas, et Microsoft oli rikkunud EÜ asutamislepingu artiklit 82 (edaspidi „artikkel 82“) ja Euroopa Majanduspiirkonna lepingu artiklit 54, keeldudes avalikustamast oktoobrist 1998 kuni otsuse vastuvõtmise kuupäevani töörihma serveri operatsioonisüsteemi toodete müüjatele teatavat kindlaksmääratud koostalitusvõimealast teavet, et neil oleks võimalik selliseid tooteid arendada ja levitada ⁽¹⁾.

Komisjon võttis 10. novembril 2005 vastu otsuse määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 24 lõike 1 alusel (edaspidi „artikli 24 lõikel 1 põhinev otsus“). Selle otsuse artiklis 1 on antud korraldus: „Microsoft Corporation tagab, et ta täidab 15. detsembriks 2005 täielikult kohustused, mis on sätestatud otsuse artikli 5 punktides a ja c. Kui need kohustused ei ole täidetud, määratakse Microsoft Corporationile alates sellest kuupäevast karistusmaks 2 miljonit eurot päevas.“

Artikli 24 lõikel 1 põhinevas otsuses on määratud kindlaks kaks juhtumit, kus Microsoft ei ole täitnud oma kohustusi, mis tulenevad otsuse artikli 5 punktides a ja c. Kõnealune menetlus käsitleb vaid Microsofti artikli 5 punktist a tulenevat kohustust nõuda koostalitusvõimealasele teabele juurdepääsu või selle kasutamise eest põhjendatud tasu.

Artikli 24 lõike 2 kohane menetlus, mis põhineb artikli 24 lõikel 1 põhineval otsusel

12. juulil 2006 tegi komisjon määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 24 lõike 2 alusel esimese otsuse (edaspidi „esimene artikli 24 lõikel 2 põhinev otsus“), millega kinnitati artikli 24 lõikel 1 põhineva otsusega määratud karistusmaks lõplikuks suuruseks ajavahemikul 16. detsembrist 2005 kuni 20. juunini 2006 artikli 24 lõikel 1 põhinevas otsuses tuvastatud rikkumise esimese aspekti (Microsoft ei pakkunud täielikku ja täpset tehnilist dokumentatsiooni, mis sisaldab koostalitusvõimealast teavet) puhul 280,5 miljonit eurot ⁽²⁾.

Vastavalt esimeses artikli 24 lõikel 2 põhinevas otsuses sätestatule säilitas komisjon võimaluse määrata kohustuste mittetäitmise teise aspekti puhul, mis esialgselt oli kindlaks määratud artikli 24 lõikel 1 põhinevas otsuses, karistusmaks lõplik suurus alates 16. detsembrist 2005, kui komisjon peaks jõudma järeldusele, et Microsoft ei ole hakanud koostalitusvõimealasele teabele juurdepääsu või selle kasutamise eest nõudma põhjendatud tasu ⁽³⁾.

Käesolevas otsuse eelnõus määratakse kindlaks Microsoftilt nõutava karistusmaks lõplik suurus, kui ta ei täida oma kohustust hakata koostalitusvõimealasele teabele juurdepääsu või selle kasutamise eest nõudma põhjendatud tasu.

Microsofti poolt artikli 5 punkti a täitmiseks võetud meetmed ja komisjoni arvamus nende kohta

Alates 27. maist 2004, mil Microsoft esitas esimese kirjelduse meetmetest, mida ta kavatses võtta otsuse artikli 5 punktide a ja c täitmiseks, kuni praeguseni on kõnealuses otsuses sätestatud põhjendatud tasu aspektiga seoses toimunud komisjoni ja Microsofti vahel tihe teabevahetus.

⁽¹⁾ Esimese Astme Kohus toetas oma 17. septembri 2007. aasta istungil kõnealuse otsuse olulisi osi, mille Microsoft oli vaidlustanud. Seejärel teatas Microsoft, et ta ei kaeba Esimese Astme Kohtu otsust edasi.

⁽²⁾ Komisjoni otsus, 12. juuli 2006, millega määratakse kindlaks Microsoft Corporationile lõpliku otsusega K(2005) 4420 kehtestatud karistusmaks lõppsumma ja muudetakse seda otsust seoses karistusmaks suurusega (juhtum COMP/C-3/37.792 – Microsoft) (K(2006) 3143 lõplik).

⁽³⁾ Artikli 24 lõikel 2 põhineva otsuse põhjendus 244.

29. oktoobri 2004. aasta kirjas kinnitas Microsoft, et tema arvates on tema 27. mai 2004. aasta kirjas esitatud meetmetega otsuse artikli 5 punktis d ettenähtud kohustus täidetud. Samuti esitas Microsoft kaks lepingu kavandit, mille ta kavatses sõlmida osana töörühma serveri protokollikavast (*Work Group Server Protocol Program*, edaspidi „2004. aasta WSPP lepingud“).

Seejärel toimus kuni 2004. aasta lõpuni ja 2005. aasta esimesel poolel tihe teabevahetus, mille käigus komisjon palus (sh määruse (EÜ) nr 1/2003 artikli 18 kohaste teabenõudega) Microsoftilt täiendavaid selgitusi ja tõendavaid dokumente, millele Microsoft vastas, esitades mitu aruannet, memorandumit ja 2004. aasta WSPP lepingute läbivaadatud versioonid. Samuti saatis komisjon teabenõudeid kolmandatele isikutele, paludes neil esitada oma seisukohad Microsofti ettepaneku kohaste tasu tasemete kohta.

Komisjon kehtestas 28. juuli 2005. aasta otsusega järelevalvemehhanismi, sätestades seirehalduri määramise, tööülesanded ja kohustused. Seirehalduri ülesanne on abistada komisjoni ja kontrollida otsuse täitmist⁽⁴⁾. Komisjon valis 5. oktoobril 2005 seirehalduriks ühe isiku Microsofti esitatud nimekirjast, kuhu oli kantud neli eksperti.

Ajavahemikus augustist kuni detsembrini 2005 esitas Microsoft läbivaadatud WSPP lepingud ja mitu aruannet, milles püüti õigustada WSPP lepingute kohaselt nõutava tasu tasemeid.

7. aprillil 2006 esitas komisjon Microsoftile seirehalduri ülevaate materjalidest, millega püüti õigustada WSPP lepingute kohaselt Microsofti nõutava tasu tasemeid, mis esitati 15. detsembril 2005 (edaspidi „seirehalduri 2006. aasta märtsi innovatsiooniaruanne“).

Selle tulemusel jätkas Microsoft maist kuni novembrini 2006 teabe esitamist vastusena seirehalduri 2006. aasta märtsi innovatsiooniaruandele ning esitas mitmel korral ka läbivaadatud WSPP lepinguid.

2007. aasta veebruaris esitasid komisjonile mitu aruannet seirehaldur ja komisjoni välisnõunik TAEUS. Seirehalduri ja TAEUSE esitatud aruandeid silmas pidades jõudis komisjon esialgsele järeldusele, et Microsoft ei olnud veel täitnud oma artikli 5 punktist a tulenevat kohustust nõuda koostalitlusvõimealasele teabele juurdepääsu või selle kasutamise eest põhjendatud tasu.

Vastuväited

1. märtsil 2007 saatis komisjon Microsoftile oma vastuväited (edaspidi „vastuväited“) ja andis Microsoftile viis nädalat aega neile vastamiseks.

9. märtsil 2007 taotles Microsoft vastuväidetele vastamise tähtaja pikendamist. Ma rahuldasin taotluse 15. märtsil 2007, pikendades tähtaega 23. aprillini 2007. Microsoft vastas õigeaegselt.

Juurdepääs toimikule

Microsoft taotles 2. märtsil 2007 toimikule juurdepääsu ja talle võimaldati seda 5. märtsil 2007 komisjoni ruumides.

27. aprillil 2007 esitas Microsoft tema poolt vastuväidetele esitatud vastuse paranduse. 9. mail 2007 taotles Microsoft veel kord juurdepääsu toimikule.

11. mail 2007 esitasid TAEUS, seirehaldur ja tema nõunikud aruanded vastuväidetele esitatud vastusele lisatud Microsofti ekspertide aruande kohta ning 14. mail 2007 võimaldati Microsoftile juurdepääsu neile aruannetele ja koopiatele kõigist märkustest, mille kolmandad isikud olid vastuväidete ja vastuväidetele esitatud vastuse kohta esitanud.

16. mail 2007 taotles Microsoft veel kord juurdepääsu toimikule ja talle võimaldati seda 23. mail 2007.

⁽⁴⁾ Vt otsuse artikkel 7 ja seirehalduri otsuse artikkel 3.

21. mail 2007 esitas Microsoft läbivaadatud WSPP lepingud, mis sisaldasid muudetud kasutusmaksude tabelit (edaspidi „21. mai 2007. aasta tasuskeem“). Microsoft teatas, et kavatseb „nüüd ametlikult üle minna madalamatele määradele“, kohaldades neid tagasiulatuvalt otsuse vastuvõtmise päevast.

1. juunil 2007 esitas Microsoft vastuväidetele täiendava vastuse ja 8. juunil 2007 täiendava tehnilise hinnangu.

Microsoft taotles menetluse jooksul mitu korda juurdepääsu ühelt poolt komisjoni ja teiselt poolt seirehalduri ja ekspertide vahelisele kirjavahetusele.

Komisjon käsitleb kõnealuseid dokumente sisedokumentidena.

Juba menetluses, mis käsitles väidet, et Microsoft ei olnud esitanud täielikke ja täpseid tehnilisi dokumente, mis hõlmaksid koostalitlusvõimealast teavet, ei nõustunud ma täitma Microsofti taotlust pääseda juurde seirehalduri ja komisjoni väliseksperditidega peetud kirjavahetusele (vt ärakuulamise eest vastutava ametniku lõpparuanne juhtumi nr COMP/C-3/37.792 – Microsofti kohta, 3.7.2006, lk 6). Ma olin seisukohal, et selle kirjavahetuse näol on tegemist siseteabega.

Ma kontrollisin siiski hoolikalt, kas juurdepääs kirjavahetusele oleks olnud vajalik meetodika piisavaks mõistmiseks või seirehalduri aruande nõuetekohaseks tehniliseks kontrollimiseks või muul viisil hädavajalik Microsofti kaitse jaoks. Vastusena Microsofti väljendatud murele kontrollisin ma seirehaldurilt ja TAEUSelt komisjonile saadetud kirjavahetust asjaomaste kuupäevade vahemikus (10. novembrist 2006 kuni 22. maini 2007). Selle põhjal sain ma Microsoftile kinnitada, et minu arvates ei olnud mitte ükski kirjavahetuse käigus saadetud kiri hädavajalik aruandes kohaldatud meetodika mõistmiseks ega selle tehnilise õigsuse kontrollimiseks.

Lisaks kontrollisin ma vastusena Microsofti tõstatatud täiendavale küsimusele komisjonilt seirehaldurile ja TAEUSele (10. novembrist 2006 kuni 27. juuli 2007) saadetud kirjavahetust, mis tehti mulle kättesaadavaks. Olles kirjavahetuse läbi vaadanud, kinnitasin ma Microsoftile, et see ei sisalda dokumente, mis osutaksid sellele, et komisjon on seirehaldurile või komisjoni ekspertidele lubamatut mõju avaldanud.

SUULINE ÄRAKUULAMINE

Microsoft ei taotlenud suulist ärakuulamist.

ASJAOLUSID KÄSITLEV KIRI

24. juulil 2007 saatis komisjon Microsoftile asjaolusid käsitleva kirja (edaspidi „asjaolusid käsitlev kiri“). Kõnealuses kirjas anti Microsoftile võimalus esitada oma märkused komisjoni 21. mai 2007. aasta hinnangu kohta, mis käsitles tasuskeemi, ja muude tõendite kohta, mille komisjon oli kogunud pärast vastuväidete vastuvõtmist, eelkõige aga seirehalduri, komisjoni ekspertide ja TAEUSe aruannete ning uute WSPP litsentsidega seoses esitatud teabenõuetele antud vastuste kohta. Microsoftile võimaldati juurdepääs toimikule, mis sisaldas pärast vastuväidete vastuvõtmist toimikusse lisatud dokumente, ja 31. augustil 2007 esitas ta oma vastuse asjaolusid käsitlevale kirjale.

ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS

Esimese Astme Kohus toetas oma 17. septembri 2007. aasta istungil eelpool käsitletud otsuse olulisi osi, mille Microsoft oli vaidlustanud.⁽⁵⁾

Siiski tühistas kohus otsuse artikli 7 selles osas, mil sellega on antud Microsoftile korraldus esitada ettepanek sellise mehhanismi loomiseks, kuhu kuulub seirehaldur, kellel on komisjonist sõltumatult juurdepääs Microsofti abile, teabele, dokumentidele, ruumidesse ja töötajatele ning asjaomaste Microsofti toodete lähtekood.

2. oktoobril 2007 taotles komisjon Microsoftilt, et ta esitaks komisjonile kõik dokumendid ja kogu teabe, mille Microsoft oli esitanud alates seirehalduri määramisest seirehaldurile ja tema meeskonnale komisjonist sõltumatult. Microsoft vastas sellele taotlusele 31. oktoobri 2007. aasta ja 9. novembri 2007. aasta kirjades.

⁽⁵⁾ Vt eespool, joonealune märkus 1.

22. oktoobril 2007 kehtestas Microsoft pärast komisjoniga peetud arutelusid WSPP litsentside jaoks uue tasuskeemi.

Kõnealuste dokumentide ja teabe esitamine ning uue tasuskeemi kehtestamine ei tähendanud uurimisetapi uuesti avamist, ning seega ei olnud uut asjaolusid käsitlevat kirja vaja väljastada.

LÕPLIKU OTSUSE EELNÕU

Minu arvates ei ole lõpliku otsuse eelnõus õiguslikke aspekte, mida ei ole käsitletud vastuväidetes, ega asjaolusid, mida ei ole käsitletud kas vastuväidetes või asjaolusid käsitlevas kirjas.

Pidades silmas eespool nimetatut, leian ma, et käesoleva juhtumi puhul on peetud kinni Microsofti ja kolmandate isikute õigusest olla ära kuulatud.

Brüssel, 25. veebruar 2008

Karen WILLIAMS
